

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1154

27.04.2025 (136)

Hitler i krig: Hva skjedde *egentlig*?

av A.V. Schaerffenberg

Del 1

Forlagets forord

Hitler i krig: Hva skjedde egentlig? er i hovedsak en utvidet utgave av *Adolf Hitler: Bungling Amateur or Military Genius?* som ble utgitt i 2003.

Fascinerende, kontroversiell og til og med dristig er de beste beskrivelsene av dette unike revisjonistiske verket. Sytti originale illustrasjoner fra Det tredje riket har blitt lagt til for å gjøre den enda mer underholdende.

Historiebøkene skrives selvsagt av seierherrene. Jo større og blodigere krigen er, desto mer demoniseres den beseirede fienden. Dette gjelder særlig når det ikke mangler skjeletter i eget skap.

Det er ikke rart at det ikke er noe positivt å si om Føreren av det nasjonalsosialistiske Tyskland. Hans korporalgrad i første verdenskrig nevnes, men hans fremragende kamptjeneste ignoreres. Postkortene hans er ingen hemmelighet, men de færreste har sett de fantastiske maleriene hans.

Jenghiz Khan ble en gang sett på omtrent samme måte. I dag er han en nasjonalhelt i Mongolia, akkurat som Napoleon er det i Frankrike. Holdningene

endrer seg etter hvert som århundrene går.

Når jeg tenker meg om: Lever vi ikke i et nytt århundre, ja, et nytt årtusen?

Viser ikke historien oss at dagens evangelium blir morgendagens overtro, og dagens vranglære blir morgendagens sannhet?

Hvordan kunne mannen *slik han ble fremstilt i den fiendtlige propagandaen* ha oppnådd det han gjorde? Han kom til makten til tross for mangel på tittel, rang og penger, han gjenoppbygde den knuste økonomien, og han holdt halve verden unna i seks år! *Ingen galning kunne ha gjort alt dette!*

Denne "politisk ukorrekte" behandlingen av verdenshistoriens største væpnede konflikt vil garantert få noen til å heve øyenbrynene. Og oppmuntre fordomsfrie lesere til selv å grave dypere i jakten på den uoppnåelige juvelen som kalles sannheten!

Innledning: Onde gjerninger

Onde gjerninger skal stige opp, selv om hele jorden overvelder dem for menneskenes øyne."

William Shakespeare, *Hamlet*

Med mulig unntak av korsfestelsen har ingen annen begivenhet i menneskehetens historie vært gjenstand for så mange bøker, spillefilmer og TV-programmer som andre verdenskrig. Hvorfor er det slik? Det går ikke en dag uten at "Holocaust" og dets historiske assosiasjoner blir påminnet i offentligheten. Ingen annen konflikt begynner å nærme seg en så overveldende oppmerksomhet. Var det, ifølge den marxistiske jødiske forfatteren Studs Terkel, "den gode krigen" - en svart-hvitt, entydig kamp mellom det gode og det onde? Eller definerte den nasjonalsosialistiske *Gauleiter* Julius Streicher krigens utfall som "verdensjødedommens triumf", slik han så det i etterkrigstidens Nürnberg-prosesser? Hva kan forklare den enorme mengden materiale om andre verdenskrig i forhold til praktisk talt alle andre emner?

Kanskje fordi det ikke var en verdenskrig, men en *verdensrevolusjon*. På samme måte som den amerikanske, den franske og den russiske revolusjonen - hver og en med sine globale konsekvenser - forandret den tyske revolusjonen verden. Som den amerikanske journalisten Douglas Brinkley beskrev den som et øyenvitne: "Aldri før har verdenshistorien frembrakt noe som den nasjonalsosialistiske revolusjonen i 1933 - så fri for de ytre manifestasjonene til andre revolusjoner. Uten blodsutgytelse, eksakt, bestemt og rask. Hvis en revolusjon noen gang har bevist sin moralske berettigelse ved den rettferdighet hvormed den ble gjennomført, så er

det den tyske revolusjonen i 1933 under den fremsynte, energiske og vellykkede ledelse av folkekansleren, Adolf Hitler."

Maktkampen hadde riktignok vært en relativt ublodig affære, til tross for de politiske mordene på rundt 240 NSDAP-kamerater. Det tredje riket fikk bare seks år med urolig fred, før den militære fasen ble innledet den 1. september 1939. Egentlig hadde revolusjonen begynt lenge før, da Adolf Hitler offentlig kunngjorde sitt nasjonalsosialistiske program for første gang i 1920. Denne kunngjøringen var i realiteten en krigserklæring mot den internasjonale jødedommen og alt dens verk. De fiendene han møtte den gang som politisk leder, var de samme som han senere konfronterte som krigsherre.

Hans "livsfilosofi", som han beskrev den, rammet selve grunnlaget for det økonomiske slaveriet og den rasedøden som den ikke-jødiske menneskeheten, bedøvet av materialisme og propaganda, var i ferd med å bli dratt mot. Derfor kom den verdensomspennende reaksjonen mot ham. Den begynte i Tyskland, først politisk (gjennom de etablerte partiene), deretter med fysisk vold (kommunistisk terror), etterfulgt av juridiske tiltak (da NSDAP ble forbudt). Etter at disse tiltakene ikke hadde forhindret Hitlers valg til makten, eskalerte reaksjonen internasjonalt til økonomiske sanksjoner, medieagitasjon og den siste metoden som tyranner alltid tyr til, nemlig militær aksjon.

Mer enn seksti år etter krigens avslutning i 1945 gjentar så å si alle eksemplarer av den enorme litteraturen om andre verdenskrig med dogmatisk insistering at Adolf Hitler startet krigshandlingene for å erobre verden, hvis folk bare ønsket å leve i fred. Hans eneste mål etter å ha kommet til makten, noe han gjorde ved å terrorisere seg inn i kanslerembetet, var å gjennomføre en militær aggresjon så snart som mulig. Han mobbet små, forsvarsløse nasjoner som Polen og Tsjekkoslovakia, og overvant Frankrike bare fordi han lenge hadde forberedt seg på krig, mens franskmennene selv var for føyelige til å gjøre noe særlig motstand, selv om de var motstandshelter. Føreren møtte snart sin like i Winston Churchill.

I frustrasjon over at han ikke klarte å overvinne den ukuelige demokratiske ånden i Storbritannia, skapte Hitler en tåpelig ny front ved å angripe Russland. Tyskerne var heldige i begynnelsen, men led nederlag ved Stalingrad på grunn av Hitlers amatørmessige innblanding i sine generalers profesjonelle strategier. Han erklærte vanvittig nok krig mot USA, hvis president hadde arbeidet så hardt for verdensfreden. Führerens fantastiske tabber førte uunngåelig til invasjonen i Normandie, og nesten et år senere innrømmet han sin krigsskyld ved å begå selvmord i stedet for å forsvare seg i en rettfærdig rettssak i Nürnberg.

Hitler ble først og fremst beseiret fordi hans antisemittiske galskap tvang Tysklands fremste vitenskapsmenn, hvorav de fleste var jøder, til å emigrere til Vesten, der de motvillig utviklet atombomben for USA. Hans forsøk på å utrydde

de harmløse europeiske jødene, som han brukte som uskyldige sydebukker for Tysklands velfortjente lidelser, avledet dessuten livsviktig materiell og arbeidskraft fra krigen, noe som sikret nederlaget. Hadde tyskerne seiret, ville alle andre på jorden enten blitt gjort til slaver eller myrdet.

Det produseres fortsatt tusenvis av bøker, TV-programmer og filmer som gjengir denne uniforme versjonen av andre verdenskrig. Alle allierte militære suksesser blir alltid fremstilt som "heroiske seire", mens enhver tysk suksess blir fordømt som "en grusomhet" i disse ensidige historieskrivningene. Situasjonen er kortfattet definert av den populærvitenskapelige forfatteren John Anthony West. "Fordi historien om nesten alt skrives av vinnerne", skriver han, "er det alltid vanskelig å måle, å bedømme, noen ganger til og med å vite, at et slag har funnet sted eller at et slag er i gang. Vinnerne står fritt til å fordreie, forvrengte eller ignorere alt som ikke støtter deres 'offisielle' versjon, og det gjør de. Det er denne versjonen som formidles i skolene og gjennom mainstream-mediene. Resultatet er at offentligheten får, og generelt aksepterer, det den har blitt lært.

West, som ikke er noen venn av nasjonalsosialismen, har likevel satt fingeren på problemet: Den allment aksepterte historien om andre verdenskrig er en "vinnerfortelling". De alliertes, eller rettere sagt *jødernes*, versjon av denne verdensomspennende konflikten har dominert all informasjon siden 1945. Formålet med denne boken er derfor å presentere den andre siden av historien, som ingen får lov til å få vite. Det er "keiserens nye klær" i vår tid. Å nevne sannheten om Hitler er toppen av politisk ukorrekthet, og i mange angivelig siviliserte land kan man havne bak lås og slå. I 2005 begynte den britiske historikeren David Irving å sone en tretten år lang fengselsstraff i Østerrike "for å ha fornektet Holocaust", et av flere slike ofre som er nevnt i kapittel 17.

I USA vil forfattere som forsøker seg på selv en upartisk beskrivelse av nasjonalsosialismen, aldri få verkene sine utgitt av mainstream-forlag. Et eksempel på dette er den fengslede Irving som er nevnt ovenfor. Før han ble fengslet for debunking, ble hans bok om Dr. Joseph Goebbels, en av Det tredje rikets ledende personligheter, antatt for produksjon av et stort New York-forlag, St. Martin's, i 1995. Mens sidene bokstavelig talt rullet ut av trykkpressen, ble forlaget utsatt for offentlig og vellykket press fra jødiske grupper, særlig Anti-Defamation League of B'nai B'rith, for å få dem til å stanse produksjonen av Irvings bok. Årsaken var at han fremla bevis som satte spørsmålstegn ved nasjonalsosialistenes påståtte utryddelse av seks millioner jøder under andre verdenskrig.

På slutten av 1980-tallet ble et helt lager med eksemplarer av *The Myth of the 20th Century*, en bok av den nasjonalsosialistiske filosofen Alfred Rosenberg, satt i brann av medlemmer av Jewish Defense League, som senere skrøt offentlig av mordbrannen. Det er derfor ikke rart at folk flest har et ensidig anti-Hitler-syn på

andre verdenskrig. Ikke bare forhindres de fra å lære den nasjonalsosialistiske versjonen; de blir konsekvent presentert for gjennomsløst fiendtlig, emosjonelt konstruerte, historisk falske filmer som *Schindlers liste* og *Saving Private Ryan*, laget av hovedsakelig jødiske produsenter (f.eks. Steven Spielberg). Disse propagandistene er i sin natur åpenbart ute av stand til å gi et fordomsfritt syn på krigen eller noe annet som berører jødiske interesser. "Hitler's Inferno", en populær tobinds-lp som ble utgitt på slutten av 1950-tallet, og som i skrivende stund fortsatt er tilgjengelig på lydbånd, inneholder originalopptak av nasjonalsosialistisk musikk og taler, ispedd en engelskspråklig forteller som sier til lytterne: "Hvis Hitler hadde prøvd lykken i en litt annen retning, kunne han ha vunnet, og du og jeg, og alle våre familier, ville ha dødd en grusom død." I det samme opptaket kan man høre utdrag fra en tale av Føreren, der han sier: "Hvis svake og redde mennesker ikke vil ha noe med vår bevegelse å gjøre, kan vi alltid regne med at ungdommen står ved vår side." Men uttalelsen på tysk får stå uoversatt, mens den amerikanske fortelleren sier om denne replikken fra Hitlers tale: "Han skriker etter blod!"

I en annen lignende reklameinnspilling ("Sounds of the Third Reich") som er masseprodusert for offentligheten, er en replikk av den nasjonalsosialistiske arbeiderlederen, Dr. Robert Ley, oversatt til: "Jødene er Guds hevn over verden!" Dr. Ley sa egentlig: "Jødernes gud er hevners gud" - en særdeles passende observasjon med tanke på det temaet vi her skal se nærmere på.

Slike åpenlyse, bevisste fordreininger har dominert all offentlig informasjon om andre verdenskrig siden 1945. Den som forsøker å påpeke slike løgner, får rett og slett ikke komme til orde, eller blir avfeid som "holocaustfornekter". Alle TV-kanaler og store forlag er for alltid stengt for kritikere av politisk korrekte versjoner av fortiden, spesielt alt som har med Hitler å gjøre. Ingen får lov til å lære noe som helst om nasjonalsosialismen med mindre det først har passert gjennom et filter av forutinntatt fiendtlighet som går tilbake til begynnelsen av 1900-tallet.

I mer enn to tiår spilte skuespilleren Erich von Stroheim den stereotype tyske militaristen, komplett med monokkel og duell-arr, i dusinvis av amerikanske spillefilmer. Han ble av Hollywoods reklamefolk på ekte orwellsk vis omtalt som "mannen du elsker å hate". Von Stroheim fremstilte alltid først prøyssiske, deretter nazistiske offiserer som stivt arrogante, grusomme og svikefulle for generasjoner av amerikanere, som ble hjernevasket til å akseptere hans ondskapsfulle karakteristikk som autentiske skildringer. Så godt som ingen av hans seere var klar over at "von Stroheim" faktisk var oppført som jøde i *Encyclopaedia Judaica* fra 1967, og at hans "von" var en del av et falskt kunstnernavn. Jøden Otto Preminger videreførte von Stroheim-tradisjonen på 1950- og 60-tallet, og videreførte stereotypen om det sadistiske nazimonsteret som bare var døden verdig. Hitler selv ble

oftest portrettert av en annen jødisk skuespiller, Luther Adler.

For å sette hele saken på spissen: Etter første verdenskrig grep jødene en nærmest grenseløs makt over et Tyskland som var nedbrutt av nederlaget. I 1933 kastet Hitler dem ut. I frykt for at andre nasjoner skulle følge hans eksempel, fremstilte de fordrevne jødene ham som det verste onde som fortjente å bli tilintetgjort. Derfor har folk flest et fullstendig forvrengt syn på andre verdenskrig generelt og nasjonalsosialismen spesielt. Og det er fordi de som har skapt dette falske bildet, har investert mye - politisk og økonomisk - i at det skal bli allment akseptert. Deres liv og den verden de har oppfunnet, er nemlig helt avhengig av denne gjensidig aksepterte fiksjonen for å kunne eksistere.

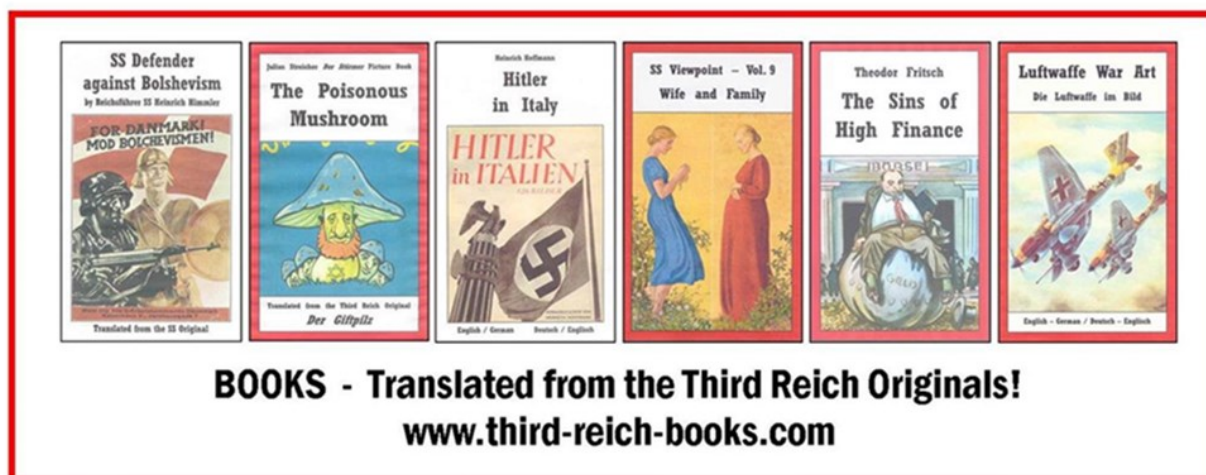
Hvis deres aksepterte versjon av krigen er usann, er med andre ord hele rammeverket for vår sivilisasjon, slik den har utviklet seg siden 1945, bygget på usannheter. Å avsløre det undergraver grunnlaget for det moderne samfunnet. En folkelig, voldelig avvisning av alle de politiske og informasjonsmessige autoritetene som lever på sine løgner om nasjonalsosialismen, er en uunngåelig konsekvens. Hva vil skje når generasjoner av ikke-jøder rundt om på kloden som har blitt oppdratt til å sympatisere med jødene som de store ofrene for andre verdenskrig, til slutt innser at de i stedet var de som startet den og begikk dens verste grusomheter? Hvordan vil disse oppvåkne ikke-jødene reagere etter at de er i stand til å spore opptrappingen av ondskapens konsekvenser fra den konflikten til deres egen tid? En generell oppvåkning til den jødiske dominansen på alle maktens arenaer kan forvandle seg til en *fuor Caucasoidus*, hvis innvirkning på dagens sivilisasjon ikke ville være mindre ødeleggende enn de germanske invasjonene som utslettet det degenererte Romerriket for femten århundrer siden.

Selv om denne korte historikken neppe er mer enn et overblikk over den europeiske krigsskueplassen under andre verdenskrig, er den en av de første i sitt slag. At den kom til etter flere tiår med ubarmhjertig fiendtlighet mot og åpenbar undertrykkelse av nasjonalsosialistiske synspunkter, er i seg selv et vitnesbyrd om deres iboende og sterke gyldighet. I et siste brev til sønnen Harald skrev Dr. Joseph Goebbels fra Berlins brennende ruiner: "En dag vil løgnene smuldre bort av seg selv, og sannheten vil igjen triumfere. Det vil være øyeblikket da vi vil ruve over alle, rene og plettfrie, slik vi alltid har strebet etter å være og trodd at vi var" (28. april 1945).

Målet her er å konfrontere i det minste noen av de mest åpenbare forfalskningene som fortsatt er allment akseptert som uomtvistelige fakta. Den offisielle historien om andre verdenskrig er skrevet av dem som hengte krigens virkelige helter i Nürnberg. *Hitler at War* presenterer deres side av konflikten. Og forsøker å imøtegå noen av de verste feilaktige fremstillingene om Hitler, som allmennheten har slukt som historisk hellig skrift.

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjonalsosialistisk propagandaleverandør!
 Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
 Hundrevis av bøker på mange språk
 Hundrevis av nettsteder på mange språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info